

El cap com a mascota

«En Roc sense cap», de Mercè Canals. Il·lustracions d'Òscar Julve. Col·lecció Premis Mercè Llimona. Ajuntament de Vilanova i la Geltrú, Catalunya Caixa i Publicacions Abadia de Montserrat. Barcelona, 2011. Pàgines: 28. Preu: 16 €. A partir 4 anys.

(Valoració: * * *)

El cap es pot perdre de moltes maneres. Metafòricament o físicament. El protagonista del conte el perd de debò. Fins al punt que un matí no se'l troba enlloc. I aquí comença l'aventura amb la qual Mercè Canals (Badalona, 1970), va obtenir l'últim premi Mercè Llimona, un premi dúplex perquè, un cop el text guanyador s'exposa en xarxa, s'obre una segona opció per a dibuixants. Convocat per l'Ajuntament de Vilanova i la Geltrú i Catalunya Caixa, s'edita en àlbum de dimensions agraïdes. El conte de Mercè Canals, il·lustradora de celebrats *pop-ups* com *L'arca de Noè* o *Els tres reis d'Orient*, ha estat interpretat per Òscar Julve (Barcelona, 1972). Les làmines reflecteixen la ironia que es desprèn del text. Es pot perdre el cap, però, al final, sempre apareix, ni que sigui amb un plof! màgic. Làmines optimistes, vives, primers plans, profusió de detalls i una preocupació geomètrica amb mirada d'ull de peix: l'habitació amb les joguines escampades, el carrer i les cases, un espai interior perfilat des del sostre, la cuina, el jardí i el cotxe aparcad, el pas zebra i el semàfor, un embús de trànsit, les aules de l'escola... I la sorpresa del cap, com aquell qui porta una mascota de casa per fer un experiment. Òscar Julve ja va guanyar el mateix premi fa deu anys (*El gegant del pi torrat*), el premi Junceda de llibre text (2007) i el Lola Anglada (*Set contes de l'any de la picor*, 2005), a més de ser autor d'alguna animació publicitària i educativa. — **Andreu Sotorra**
